

Til kapitel 9

Til § 76

Stk. 1 og bestemmelsen som helhed er resultatet af en harmonisering af de gældende bestemmelser i tilsynslovgivningen. I forbindelse med afskaffelsen af hæftestraf, er denne generelt ændret til »4 måneders fængsel« som konsekvens af lov nr. 432 af 31. maj 2000, hvor bl.a. hæftestrafpen som strafart afskaffes med virkning fra den 1. juli 2001.

Der vil fortsat være strafbestemmelser i branchelovene, da der fortsat er behov for at kunne straffe overtrædelser af de bestemmelser, der står i branchelovene.

Som det fremgår af stk. 1, er bestemmelsen subsidiær i forhold til straffelovens regler. Bestemmelsen får således særlig betydning ved overtrædelser, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt. Endvidere får bestemmelsen selvstændig betydning, såfremt overtrædelser er sket ved uagtsomhed, der ikke straffes efter straffeloven, medmindre det er særskilt anført, jf. straffelovens § 19.

Straf efter § 76, stk. 1, forudsætter, at der er begået en overtrædelse af én af de bestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Tidligere var forsøg specifikt strafbelagt i realkreditloven men ikke i bank- og sparekasseloven, lov om forsikringsvirksomhed og lov om fondsmæglerselskaber. Af hensyn til harmoniseringen af tilsynslovgivningen, og da det ikke vurderes at være påkrævet at indføre særlige bestemmelser, der hjemler straf for forsøg, er forsøg ikke specifikt anført som en strafbar handling.

Stk. 2 indebærer, at der i regler, som udstedes af økonomiministeren eller Finanstilsynet, kan fastsættes straf eller bøde for overtrædelse af bestemmelserne. Straffebestemmelsen skal fremgå af de nævnte regler.

Stk. 3 indebærer, at såvel medlemmer af den finansielle virksomheds ledelse som den finansielle virksomhed som juridisk person kan pålægges et ansvar.

Bestemmelsen i *stk. 4* er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i bank- og sparekasseloven og lov om fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen er ny for forsikringselskaber og realkreditinstitutter. Bestemmelsen betyder, at ledelsen i en finansiell virksomhed kan straffes, hvis der ved passivitet i direktionen eller bestyrelsen påføres virksomhedens tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse.

Bestemmelsen i *stk. 5* er en harmonisering af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning. Der er taget udgangspunkt i den tilsvarende be-

stemmelse i lov om forsikringsvirksomhed. Dog er der foretaget enkelte sproglige ændringer, hvormed der ikke er tilsigtet realitetsændringer. Det foreslås for de øvrige typer af finansielle virksomheder som noget nyt, at også grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed kan strafpålægges. I forhold til bank- og sparekasseloven og lov om fondsmæglerselskaber er der endvidere sket enkelte redaktionelle ændringer, som ikke tilsigter realitetsændringer. For så vidt angår realkreditinstitutter, udvides bestemmelsen, i det den gældende regel i realkreditloven udelukkende omhandler oplysninger til offentlige myndigheder.

Stk. 5 indeholder en straffehjemmel for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til virksomhedens interessenter (indskydere, forsikrede, obligationsejere eller andre investorer). De gældende bestemmelser i branchelovene nævner herudover Finanstilsynet (bank- og sparekasseloven, lov om forsikringsvirksomhed og lov om fondsmæglerselskaber) og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (lov om forsikringsvirksomhed). Disse instanser er ikke nævnt i lovforslaget, da de er indeholdt i begrebet »offentlige myndigheder«.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det er fundet af særlig betydning, at finansielle virksomheder ikke giver urigtige eller vildledende oplysninger.

Bestemmelsen omfatter alle, der er knyttet til en finansiell virksomhed. En person må anses som knyttet til den finansielle virksomhed, når modtageren af oplysningerne har en berettiget forventning om, at den pågældende person repræsenterer den finansielle virksomhed. Det er ingen betingelse, at der eksempelvis skal være et egentligt ansættelsesforhold, eller at den pågældende skal være medlem af bestyrelsen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne i straffeloven om urigtige og vildledende oplysninger til offentlige myndigheder og til offentligheden.

Stk. 6 er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i bank- og sparekasseloven, lov om fondsmæglerselskaber og realkreditloven og foreslås harmoniseret således, at forældelsesfristen også kommer til at gælde for forsikringselskaber, for så vidt angår afgørelser truffet i henhold til dette lovforslag. *Stk. 6* er således ny for forsikringselskaber.

Forældelsesfristen på 5 år er en forlængelse af fristen i forhold til den almindelige regel på 2 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da Finanstilsynets undersøgelser ofte sker med mere end 2